

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Koláře a soudkyň JUDr. Marie Korbelové a JUDr. Heleny Papouškové v právní věci žalobce **IMPULS – MS AD**, IČ: 160130841, se sídlem 82 Peshersko Shose Blvd, Plovdiv, Bulharsko, zastoupeného JUDr. Radkou Konečnou, advokátkou v Praze 1, Lazarská 1718/3, proti žalovaným: **1) LUMEN INTERNATIONAL a.s.**, IČ: 26074141, se sídlem Nemanická 14/440, České Budějovice, zastoupenému Mgr. Františkem Klímou, advokátem v Českých Budějovicích, Přemysla Otakara II. 123/36, **2) LUMEN HOLDING a.s.**, IČ: 02484684, se sídlem Nemanická 14/440, České Budějovice, zastoupenému Mgr. Lubošem Havlem, advokátem v Praze 4, Na Pankráci 30a/404, o zaplacení částky 2.043.468,37 EUR s příslušenstvím, o návrhu žalovaného 2) na zrušení předběžného opatření, o odvolání žalovaného 2) proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 2.2.2016, č.j. 16 C 236/2014-283,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se **m ě n í** tak, že předběžné opatření nařízené usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18.11.2014, č.j. 22 Co 2009/2014-156, se ve vztahu k žalovanému č. 2) ve výroku v odstavcích I. a), III., IV., V., VI. a VII. **z r u š u j e**.

Pokud se žalovaný 2) domáhal zrušení předběžného opatření v odst. I. b), c), návrh se **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Okresní soud v Českých Budějovicích zamítl návrh žalovaného č. 2) ze dne 10.12.2015 na zrušení předběžného opatření nařízeného usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18.11.2014, č.j. 22 Co 2009/2014-156. Tímto návrhem se žalovaný č. 2) opětovně domáhal zrušení předběžného opatření zcela, a to v rozsahu výroků I., II., IV. a V., a pokud jde o výroky VI. a VII., toliko ve vztahu k žalovanému č. 2) s tvrzením, že platebním rozkazem téhož soudu ze dne 3.8.2015, č.j. 12 C 138/2015-102 bylo oběma žalovaným uloženo společně a nerozdílně uhradit společnosti WV & J s.r.o. částku 8.364.461,85 Kč, když se jednalo o závazek původně žalovaného č. 1), za který na základě ustanovení § 257 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, odpovídal také žalovaný č. 2). Tato pohledávka byla uspokojena v exekučním řízení vedeném soudním exekutorem JUDr. Milanem Broncem pod sp. zn. 8 EX 1225/15 příkázáním pohledávky z účtu žalovaného č. 2) dne 2.12.2015. Žalovaný 2) má za to, že v rozsahu tohoto plnění zanikl ručitelský závazek žalovaného č. 2) za závazky žalovaného č. 1) ve smyslu ustanovení § 257 zákona č. 125/2008 Sb. Soud tedy může žalobci přiznat v tomto řízení vůči žalovanému 2) částku maximálně ve výši 800.508,15 Kč a tím je dán nový

důvod, pro který by mělo být předběžné opatření v části týkající se žalovaného č. 2) zrušeno. K návrhu na zrušení předběžného opatření žalovaný 2) připojil shora citovaný platební rozkaz včetně žaloby, exekuční příkaz soudního exekutora JUDr. Milana Bronce ze dne 26.11.2015, č.j. 8 EX 1225/15-13 k provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu žalovaného č. 2) a výpis z tohoto účtu ze dne 2.12.2015. Žalobce s návrhem na zrušení předběžného opatření nesouhlasil, neboť neměl za to, že úhradou jakéhokoliv dluhu žalovaného č. 1) žalovaným č. 2) se automaticky snižuje jeho ručení za dluhy žalovaného č. 1) vůči ostatním věřitelům, takový postup by dle žalobce odporoval tzv. šesté směrnici Rady ze dne 17.12.1982, č. 82/891/EHS, která má především chránit věřitele. Navíc takovým postupem by byl vytvořen široký prostor pro podvodné jednání mezi tzv. spřízněnými osobami.

Okresní soud konstatoval, že dle § 77 odst. 2 o.s.ř. může předběžné opatření zrušit, jestliže pominou důvody, pro které bylo nařízeno, tedy jestliže dodatečně zjistí, že nejsou dány další důvody pro jeho trvání (například osvědčená skutečnost, z níž soud při nařizování předběžného opatření vycházel, byla postavena najisto jinak, pokud bylo právo žalobce uspokojeno, pokud došlo ke změně poměrů a podobně). Opakoval, z čeho soud při vydání předběžného opatření vycházel. Dále uvedl, že stejně tak se již dříve vyjádřil k otázce ručení žalovaného č. 2) za závazky žalovaného 1), dále citoval z odůvodnění rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích z 3.9.2015, č.j. 22 Co 1676/2015-253 a v závěru shrnul, že žalovaný č. 2) ve svém posledním návrhu na zrušení předběžného opatření z 10.12.2015 neuvádí žádné nové skutečnosti ve smyslu ustanovení § 77 odst. 2 o.s.ř., pro něž by bylo možné nařízené předběžné opatření zrušit, proto návrh zamítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalovaný 2) odvolání, kdy okresnímu soudu zejména vytýká, že se ve svém rozhodnutí vůbec nezabýval nově tvrzeným důvodem, pro který by měl soud ve vztahu k žalovanému č. 2) předběžné opatření zrušit. Rozhodnutí je v této části dle odvolatele zcela nepřezkoumatelné. Upozornil na to, že soud dosud nerozhodl o připuštění změny žaloby ve smyslu podání žalobce ze dne 1.9.2014. Žalobce žádal, aby soud připustil přistoupení společnosti LUMEN HOLDING a.s. do řízení na straně žalované, a to v rozsahu co do částky 9.165.000,- Kč. Soud sice rozhodl o přibrání dalšího účastníka na straně žalované, ale nikoliv o připuštění změny žaloby. Podle odvolatele by případně měl soud zjistit, zda se žalobce domáhá, aby žalovaní zaplatili částku 9.165.000,- Kč společně a nerozdílně a ve zbytku žalovaný č. 1) sám, je otázkou, zda tak soud může učinit bez upřesnění návrhu žalobce z 1.9.2014. Bez ohledu na absenci rozhodnutí soudu je mimo jakoukoliv pochybnost, že žalobce se vůči žalovanému č. 2) domáhá zaplacení částky 9.165.000,- Kč, nikoliv částky 2.043.468,37 EUR. Pokud žalovaný č. 2) ručí za závazky žalovaného č. 1) pouze do výše odštěpovaného jmění (9.165.000,- Kč) a žalovaný č. 2) již za závazky žalovaného č. 1) plnil ve výši 8.364.491,85 Kč, zanikl v tomto rozsahu ručitelství závazek v původní výši 9.165.000,- Kč. I kdyby tedy žalobce byl v tomto řízení vůči žalovanému č. 2) úspěšný, může mu soud přiznat nárok na zaplacení částky maximálně ve výši 800.508,15 Kč. Právě ve snížení ručení na tuto částku spatřoval žalovaný 2) pominutí důvodů, pro které bylo předběžné opatření nařízeno. Dále poukázal na to, že právní řád České republiky není v rozporu se Směrnicí Rady č. 82/891/EHS, která v článku 12 odst. 3 stanoví, že „členské státy mohou toto ručení omezit výší čistého jmění, které přešlo na jednotlivé společnosti, s výjimkou společnosti, na kterou byl tento závazek převeden“. Proto navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí změnil tak, že předběžné opatření zruší.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné podle § 201 o.s.ř. v návaznosti na ustanovení § 202 o.s.ř., bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou, přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a § 212a a dospěl k závěru o důvodnosti podaného odvolání.

Podle § 77 odst. 2 věta první o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 102 odst. 3 o.s.ř. předběžné opatření předseda senátu zruší, jestliže pominou důvody, pro které bylo nařízeno.

Soudy obou stupňů považují za osvědčené, že žalovaný č. 1) jako ručitel převzal závazek uspokojit věřitele (žalobce) za dceřinou společnost LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. (která uznala své závazky vůči žalobci co do důvodu i výše dne 21.12.2012). Dále byla doložena obava žalobce z ohrožení případného výkonu rozhodnutí, neboť bylo prokázáno konkrétní jednání žalovaného č. 1) spočívající v rozhodnutí valné hromady společnosti LUMEN INTERNACIONAL a.s. z 18.12.2013 o rozdělení odštěpením a přechodu části jmění rozdělované společnosti na nově vzniklou společnost LUMEN HOLDING a.s., čímž došlo ke snížení základního kapitálu společnosti LUMEN INTERNACIONAL a.s. z dosavadní výše 115.020.000,- Kč na částku 64.986.300,- Kč. Předběžné opatření bylo tedy nařízeno pro obavu, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen (§ 102 odst. 1 o.s.ř.). Tvrdil-li žalovaný 2) v návrhu na zrušení předběžného opatření ze dne 10.12.2015, že v případě úspěchu žalobce může být žalovanému č. 2) uloženo k zaplacení maximálně 800.508,15 Kč (oproti předchozí částce 9.165.000,- Kč), pak se jedná o novou podstatnou skutečnost, která může vést ke zrušení, resp. omezení účinků předběžného opatření. Odvolateli je nutno přisvědčit v tom, že okresní soud se s touto skutečností dostatečně nevypořádal. Odvolatel správně poukázal na podání žalobce z 1.9.2014 (č.l. 24 spisu), v němž žalobce v článku III. požádal o připuštění přistoupení dalšího účastníka – společnosti LUMEN HOLDING a.s. do řízení na straně žalované, a to v rozsahu co do částky 9.165.000,- Kč. Usnesením ze dne 3.9.2014, č.j. 16 C 236/2014-125 soud přibral do řízení jako účastníka na straně žalovaného společnost LUMEN HOLDING a.s., dosud však nebylo rozhodnuto o změně žaloby ve smyslu § 95 o.s.ř. (kdy nelze překročit ve vztahu k žalovanému 2) požadavek žalobce na zaplacení částky 9.165.000,- Kč).

Z listin předložených žalobcem v návrhu na zrušení předběžného opatření ze dne 10.12.2015 má odvolací soud za osvědčené, že společnost WV & J s.r.o. se sídlem Vinařického náměstí 206, Týn nad Vltavou, IČ 60837462 jako žalobce podala u Okresního soudu v Českých Budějovicích žalobu proti žalovanému č. 1) LUMEN INTERNACIONAL a.s. a žalovanému č. 2) LUMEN HOLDING a.s. o zaplacení částky ve výši 8.364.491,85 Kč, kdy tvrdila, že společnost LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., IČ 28457102, se sídlem České Budějovice, Nemanická 2722 (dále jen LUED) jako objednatel a žalobce jako zhotovitel uzavřeli smlouvu o dílo, na základě níž žalobce provedl výstavbu fotovoltaických elektráren, povinnosti ze smlouvy řádně splnil, dílo dokončil a předal je LUED. Povinnost k úhradě ceny díla byla zajištěna ručitelskými prohlášeními žalovaného 1). LUED i přes uzavřenou dohodu o uznání dluhu dluh neuhradila, proto v souladu s ručitelskými prohlášeními je žalován žalovaný 1) a v souladu s ustanovením § 257 zákona č. 125/2008 Sb. žalovaný 2) jako jeho nástupnická společnost (když odštěpované jmění žalovaného 1) bylo znalcem VGD appraisal s.r.o. oceněno na 9.165.000,- Kč. Žalobce WV & J s.r.o. se tedy vůči společnosti LUMEN INTERNACIONAL a.s. a LUMEN HOLDING a.s. domáhal zaplacení částky 8.364.491,85 Kč společně a nerozdílně (č.l. 274 spisu). Okresní soud v Českých Budějovicích o žalobě rozhodl platebním rozkazem z 3.8.2015 pod č.j. 12 C

138/2015-102 (č.l. 272 spisu). Dále má odvolací soud osvědčeno, že soudní exekutor JUDr. Milan Bronec vydal dne 26.11.2015 pod č.j. 8 EX 1225/15-13 exekuční příkaz (č.l. 270 spisu), na základě něhož byla bankou záložnou CREDITAS, spořitelní družstvo dne 2.12.2015 z účtu žalovaného č. 2) sražena částka 9.623.600,30 Kč (výpis z běžného účtu na č.l. 273). Odvolací soud sdílí názor žalovaného 2), totiž že v případě úspěchu žalobce mu může soud přiznat nárok na zaplacení částky maximálně ve výši rozdílu mezi žalovanou částkou 9.165.000,- Kč a částkou 8.364.491,85 Kč, tedy maximálně 800.508,15 Kč. Nesdílí názor žalobce ohledně výkladu § 257 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, že částka 9.165.000,- Kč nepředstavuje celkový strop pro ručení žalovaného č. 2) za všechny dluhy žalovaného č. 1), ale pouze limitaci ručení vztahující se vždy k jednotlivým dluhům žalovaného č. 1). Takový výklad § 257 nevyplývá ze zákonného znění ani z důvodové zprávy k zákonu č. 355/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 125/2008 Sb. o přeměnách obchodních společností a družstev. Shora citovaná směrnice EHS státním umožnila omezit ručení na částku výše čistého jmění, které přešlo na jednotlivé nástupnické společnosti, které pak ručí společně a nerozdílně. V předmětné věci je znalecký posudek č. 334-34-2013 Znaleckého ústavu VGD appraisal začíslován na č.l. 51-120 spisu. Ze strany 137 posudku vyplývá výsledná stanovená hodnota odštěpované části jmění společnosti LUMEN INTERNACIONAL a.s. ke dni 1.1.2013 9.165.000,- Kč.

Přestože podle názoru odvolacího soudu i nadále přetrvává obava z ohrožení výkonu rozhodnutí, které by v daném řízení mohlo být vydáno (§ 102 odst. 1 o.s.ř.), vůči žalovanému 2) je ohroženo vymáhání podstatně nižší částky. Proto soud shledal důvod pro částečné zrušení předběžného opatření podle § 77 odst. 2 ve spojení s § 102 odst. 3 a § 211 o.s.ř. (a tím změnu napadeného rozhodnutí okresního soudu přiměřeně podle § 220 o.s.ř.). Jak vyplývá ze znaleckého posudku citovaného shora, znalecký ústav ocenil nemovitosti zapsané na LV č. XXXXX v k.ú. XXXXX, obec XXXXX, okres XXXXX na částku 2.000.000,- Kč, nemovitosti zapsané na LV č. XXXXX v k.ú. XXXXX, obec XXXXX, okres XXXXX na 8.500.000,- Kč. Odvolací soud má za to, že ponechání zákazu dispozice s těmito nemovitostmi je dostačujícím, zároveň však potřebným opatřením. Proto v části, v níž se žalovaný 2) domáhal zrušení předběžného opatření (odstavec I. písm. b), c) usnesení o nařízení předběžného opatření), návrh zamítl. Naopak omezení stanovená ve výroku v odstavci I. a) (ve vztahu k nemovitostem v katastrálním území České Budějovice 3), dále v odstavci III., VI. a VII. zrušil. Jejich trvání by totiž bylo v rozporu se zásadou proporcionality. (Žalovaný 2) navrhl zrušení veškerých opatření daných předběžným opatřením – vůči němu. Pokud tedy navrhl zrušení odst. II. výroku – směřujícího vůči žalovanému 1) a nikoliv odst. III. výroku – směřujícího vůči žalovanému 2), odvolací soud dovodil, že se jedná o zjevnou nesprávnost, totiž, že mu jde o zrušení odst. III. výroku.) Pokud jde o odstavec IV. a V. výroku, žalovanému 2) dispozice se zde uvedenými účty zakázána nebyla. Na námitky žalovaného 2) (o tom, že se jedná o jeho účty, nikoliv o účty žalovaného 1)), reagoval žalobce návrhem z 13.4.2015 (na č.l. 229 spisu), kdy navrhl změnu (rozšíření) nařízeného předběžného opatření v článku VI. a V. (zjevně měl na mysli článek IV. a V.). Navrhl, aby zákazy byly uloženy žalovanému č. 1) i žalovanému č. 2), o tomto návrhu však okresní soud dosud nerozhodl. K tomu odvolací soud uvádí: důvodem pro zrušení předběžného opatření obecně je, že skutečnost, z níž soud při nařízení tohoto předběžného opatření vycházel, je jiná. Z tvrzení žalovaného 2) i žalobce vyplývá, že se jedná o účty žalovaného 2) a že tedy zákaz dispozice s těmito účty fakticky funguje proti žalovanému 2). Proto zákaz dispozice s těmito účty vůči žalovanému 2) rovněž zrušil (odst.

IV. a V. výroku o nařízení předběžného opatření. Ponechání tohoto zákazu dispozice s účty ve vztahu k žalovanému 2) by za výše popsané situace bylo nepřiměřené.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 15. července 2016

JUDr. František K o l á ř , v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Švepešová